

Burmistrz Gminy i Miasta Kleczew
pl. Kościuszki 5, 62-540 Kleczew
adres do e – Doręczeń:
AE:PL-84373-68841-ETIHG-25

Kleczew, dnia 17 września 2025 r.

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

FN.3120.2.111.2025

Interpretacja Indywidualna **Przepisów Prawa Podatkowego**

Burmistrz Gminy i Miasta Kleczew, działając na podstawie art. 14j oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 ze zm.) w związku z wnioskiem z dnia 12 czerwca 2025 r. (data wpływu do tutejszego Urzędu: dnia 17 czerwca 2025 r.) spółki [...], (NIP: [...]) reprezentowanej przez [...], o udzielenie podatnikowi pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, **uznaje za nieprawidłowe** stanowisko wnioskodawcy w zakresie stwierdzenia, że od 01 stycznia 2025 r. osadnik wód brudnych w całości nie stanowi budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. i tym samym nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Uzasadnienie

STAN FAKTYCZNY

Wnioskiem z dnia 12 czerwca 2025 r. (data wpływu do tutejszego Urzędu: dnia 17 czerwca 2025 r.) spółka [...] ¹, reprezentowana przez [...], zwróciła się do tutejszego organu podatkowego o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, a mianowicie

¹ Dalej wskazywana również jako: „wnioskodawca”, „strona”

przepisów prawa podatkowego w zakresie stosowania przepisów prawa, tj. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych², co do poniższej opisanej sprawy”.

Z przedstawionego w wyżej wymienionym wniosku stanu faktycznego wynika, co następuje cyt.:

„Spółka [...] prowadzi działalność gospodarczą polegającą w szczególności na [...]. Działalność [...] Wnioskodawcy prowadzona jest z poszanowaniem środowiska naturalnego, stąd Spółka jest obowiązana do monitoringu przyrodniczego wykorzystywanych obszarów. Spółka jest właścicielem osadnika wód brudnych.”

„(...) Proces związany z [...] wymaga dwóch form odwodnienia terenu: (1) głębinowego oraz (2) powierzchniowego. Odwodnienie głębinowe realizowane jest przez studnie odwodnieniowe, które pompują wodę do kanałów lub rowów, a następnie do cieków naturalnych/odbiorników. Pozwala na to ich klasa czystości, tj. wody te nie wymagają oczyszczenia. Sytuacja odwrotna występuje w przypadku odwodnienia z wód powierzchniowych, czyli z wód pochodzących z odpadów atmosferycznych i powierzchni wyrobiska. Te kierowane są do osadników tzw. wód brudnych, gdzie są poddawane naturalnemu procesowi oczyszczenia. Sposobem redukcji zawiesiny w wodach kopalnianych przed ich odprowadzeniem do sieci rzecznej – jest sedymentacja.

Grawitacyjna sedymentacja cząstek, to proces polegający na opadaniu ciała stałego w cieczy.

W przypadku osadników wód brudnych wspierana jest filtrem roślinnym, który znajduje się w jego płytszej części. Występuje to absorpcja, czyli przyciąganie substancji rozpuszczonych przez cząstki mineralne i błony biotyczne powstające w roślinach. Zjawisku temu sprzyja mała prędkość przepływu wody i duża ilość roślinności.

Osadnik wód brudnych Wnioskodawcy składa się z dwóch komór: komory retencyjno-osadowej oraz komory filtra roślinnego, do której woda przepływa poprzez przelew o szerokiej koronie. Oczyszczanie odbywa się w wyniku procesu sedymentacji zawieszin oraz zatrzymywania drobniejszych pływających frakcji na filtrze roślinnym, przed odprowadzeniem ich do odbiorników.

Technologia oczyszczania jest całkowicie naturalna – bez urządzeń. W czasie przepływu wody przez filtr rośliny następuje mechaniczne osiadanie zawieszin na roślinach oraz biochemiczne przyspieszenie procesów aglomeracji drobnych cząstek, co ułatwia ich osiadanie. Eksploatacja tej komory (filtra roślinnego) nie wymaga jakiegokolwiek stałej obsługi i kontroli.

Co kluczowe, osadnik wód brudnych, to terenowy osadnik ziemny. Jest otwarty, tj. niezadaszony. Nie jest wyłożony płytami betonowymi, ażurowymi czy innymi podobnymi. Nie jest też wyposażony w jakiegokolwiek urządzenia wspomagające stałą lub czasową obsługę. To zagłębienie w ziemi, którego użytkowanie sprowadza się do:

- a) napełnienia osadnika,*
- b) eksploatacji,*
- c) opróżniania.*

Ad a.

² Tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r., poz. 707 dalej zwana u.p.o.l.

Napełnienie osadnika polega na włączeniu do pracy, na terenie odkrywki, poszczególnych zespołów pomp pompowni spągowej, z których woda kierowana jest rurociągami bezpośrednio do komory osadowej osadnika wód brudnych. Osadnik napełnia się samoczynnie.

Ad b.

Eksploracja osadnika polega po prostu na napełnianiu go oraz utrzymaniu lustra wody. Dla zapewnienia bezpieczeństwa teren musi być odpowiednio oznakowany tablicami ustawionymi w narożnikach osadnika wód brudnych.

Ad c.

Opróżnianie osadnika należy przeprowadzić tylko w sytuacjach uzasadnionych i koniecznych, np.: zagrożenia stateczności wału lub naprawy i przeglądu części podtapianych podczas eksploatacji.

Parametry osadnika są następujące:

- powierzchnia całkowita: 6,4 ha,*
- pojemność całkowita: 62.800 m³,*
- średnia głębokość osadnika wynosi: 1,74 m.”*

W związku z wyżej opisanym stanem faktycznym wnioskodawca zadał pytanie o następującej treści cyt.:

- 1. „Czy osadnik wód brudnych lub jego część należy zakwalifikować jako budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, a jeśli część, to którą?”*

STANOWISKO PODMIOTU UPRAWNIONEGO DO ZŁOŻENIA WNIOSKU

Zdaniem wnioskodawcy, w kontekście przedstawionego w piśmie z dnia 12 czerwca 2025 r. stanu faktycznego oraz **w zakresie zadanego pytania**, „w ocenie wnioskodawcy osadnik wód brudnych w całości nie stanowi budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 upol.”

„Zgodnie z art. 2 ust. 1 upol, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;*
- 2) budynki lub ich części;*
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.*

Przez obiekt budowlany, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2a upol, rozumie się budynek lub budowlę, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego - w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,*
- b) obiekty architektury ogrodowej - w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki, pergole, murowane grille i oczka wodne,*
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku – w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci.*

Budynek, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, to obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 upol – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. – budowla, to:

a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,

b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,

c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,

d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,

e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

- wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

Roboty budowlane zaś, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2b upol, to prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (dalej: PB lub Prawo budowlane).

W świetle przytoczonych regulacji, ustalenie czy dany obiekt należy zakwalifikować jako budowla, aby następnie opodatkować go według reguł przewidzianych w art. 4 ust. 1 pkt 3 lub ust. 5 upol, wymaga przede wszystkim zbadania czy:

1. jest obiektem budowlanym,

2. nie jest budynkiem,

3. spełnia przesłanki wymienione w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a-e upol.

Ad 1. Osadnik wód brudnych jako obiekt budowlany

W art. 1a ust. 1 pkt 2a upol ustawodawca nie tylko wskazał, że obiekt budowlany to budynek lub budowla (analiza w tym zakresie w dalszej części niniejszego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej), ale wymienił również przypadki, w których niewielka rzecz nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Przenosząc powyższe na przykład osadnika wód brudnych Wnioskodawcy, w jego ocenie:

– sam w sobie nie jest wyrobiskiem górniczym, tj. nie jest przestrzenią w nieruchomości gruntowej lub górotworze, która powstała w wyniku robót górniczych, a więc nie podlega wyłączeniu z opodatkowania na tej podstawie,

– nie jest obiektem kultu religijnego i nie ma żadnego związku z wyznaniowością, a więc nie podlega wyłączeniu z opodatkowania na tej podstawie,

– nie jest obiektem architektury ogrodowej – jest obiektem służącym do oczyszczenia wód kopalnianych. Jego zadaniem nie jest podniesienie walorów estetycznych odkrywki, a więc nie podlega wyłączeniu z opodatkowania na tej podstawie,

– nie jest niewielkim obiektem służącym rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, tj. nie jest obiektem jakkolwiek podobnym do obiektów wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. c upol, a więc nie podlega wyłączeniu z opodatkowania na tej podstawie,

W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie korzysta z preferencji przewidzianej w art. 1a ust. 1 pkt 2a lit. a-c upol.

Ad 2. Osadnik wód brudnych jako budynek

Zgodnie z opisanym stanem faktycznym, osadnik wód brudnych, to terenowy, otwarty (niezadaszony) osadnik ziemny. Nie posiada fundamentów, dachu i nie jest wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych.

Powyższe w ocenie Wnioskodawcy jest wystarczające by twierdzić, że osadnik wód brudnych nie spełnia przesłanek pozwalających zakwalifikować go jako budynek w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 upol. Nie budzi bowiem wątpliwości, że tylko obiekt, który posiada wszystkie cechy wymienione w tym przepisie, może być opodatkowany od powierzchni użytkowej.

Ad 3. Osadnik wód brudnych jako budowla

Definicja budowli w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. jest złożona i wymaga indywidualnej analizy każdego z punktów wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2 upol. Nie jest zatem tak, że wystarczająca w tym miejscu jest definicja treści załącznika nr 4 do upol, choć niewątpliwie ma on kluczowe znaczenie w tym obszarze. W tej części uzasadnienia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, Wnioskodawca podda szerszej analizie w pierwszej kolejności wytypowane przez siebie pozycje z załącznika nr 4 do upol, a dalszej części pozostałe punkty definicji podstawowej (lit. b-e).

❖ art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a upol

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a upol, budowla, to obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Jak zostało wskazane, osadnik wód brudnych nie jest budynkiem, więc niezbędna staje się tu analiza obiektów wymienionych w załączniku nr 4 do upol. W ocenie Wnioskodawcy szczególnej uwagi wymaga: poz. 5, poz. 6 oraz poz. 9, niemniej nie oznacza to, że Spółka pomija w ramach wniosku pozostałe opcje. Za oczywiste można bowiem uznać, że osadnik nie jest obiektem wymienionym w innych pozycjach załącznika nr 4 do upol.

W pierwszej kolejności należy jednak zauważyć, że osadnik wód brudnych, to de facto obiekt niewzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych. Jest niczym innym jak zagłębieniem, dużą kałużą, obiektem otwartym, niezadaszonym, pozbawionym urządzeń czy instalacji. Takie w ogóle nie powinny podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Nawet załącznik nr 4 do upol nie wymienia takich kategorii jak staw czy osadnik ziemny. Jako że w prawie podatkowym stosowanie wykładni rozszerzającej, która prowadzi do zwiększenia obciążeń podatkowych, nie jest możliwe, nie należy domniemywać istnienia tej kategorii w ramach innej pozycji. W celu zakwalifikowania osadnika wód brudnych jako budowla (wykluczając kwalifikację jako budynek) musiałby odpowiadać jednej z kategorii spośród wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2 upol, a w szczególności jednej z pozycji załącznika nr 4 do upol. Taka sytuacja nie ma miejsca w okolicznościach sprawy. Nie mówimy tu o bryle betonowej czy żelbetowej.

W przypadku obiektów typu jeziora, ale właśnie także osadników wód brudnych, opodatkowany powinien być wyłącznie grunt. Stawka jest tu oczywiście uzależniona od odpowiedniej kwalifikacji gruntu, niemniej sama idea wynika wprost z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b upol, w którym przewidziano stawkę dla gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych. Spośród obiektów wodnych opodatkowane mogą być obiekty hydrotechniczne, portowe czy ujęcia wody, lecz sam akwen nie kwalifikuje się do opodatkowania od wartości. Tak jak jezioro, rzeka czy kałuża nie są budowlą, tak również osadnik, który jest zagłębieniem, przez który przepływa woda – budowlą nie jest.

Pozostaje to w zgodzie z uchwałą NSA z dnia 29 września 2021 r., sygn. III FPS 1/21. Co prawda, została wydana na gruncie stanu prawnego obowiązującego do 31 grudnia 2024 r., niemniej w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej wskazano wprost, że: „Konsekwencją zaproponowanej definicji budowli, tj. w oparciu o kategorie budowli, których rodzaje zostaną zaczerpnięte z ustawy - Prawo budowlane, będzie możliwość pomocniczego czerpania z bogatego dorobku orzeczniczego dotyczącego opodatkowania budowli, w stanie prawnym, w którym definicja "budowli" odwołuje się do przepisów upb.”. Ponadto można też twierdzić, że ww. uchwała jest jednym z początków zmian, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., a więc jest istotna w okolicznościach sprawy. W jej treści NSA wskazał, że:

„Zdaniem składu orzekającego należy przyjąć, że ustawodawca w kategorii XIX do ustawy Prawo budowlane konkretyzuje w sposób ogólny pojęcie zbiorników, jakim posłużył się w art. 3 pkt 3 tej ustawy. W ustawie o podatkach i opłatach lokalnych obowiązek podatkowy rozciągnięty został natomiast na budowle (a więc również zbiorniki) związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 2 ust. 1 pkt 3). Zbiornik związany z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b. w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l., to pojęcie szersze niż "zbiornik przemysłowy", o którym mowa w kategorii XIX do u.P.b. Tym nie mniej skład orzekający jest zdania, że załącznik wskazuje na pewne cechy charakterystyczne "zbiornika", jako budowli w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b., wyłączając z tego zakresu pewne kategorie, które w języku potocznym mogą być również postrzegane jako zbiornik (np. beczka na wodę deszczową, zbiornik retencyjny, sztuczne jezioro itp.). Za zbiornik w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b. należy uznać zatem obiekt budowlany przeznaczony do gromadzenia materiałów sypkich (np. ziarno, cement), występujących w kawałkach (np. węgiel, rudy, kompostowane fragmenty organiczne) albo w postaci ciekłej (np. paliwa) lub gazowej, związany z prowadzeniem działalności gospodarczej podatnika, który nadto (biorąc pod uwagę jego cechy techniczne) nie jest przeznaczony realizacji innych celów.”

Na gruncie niniejszej uchwały NSA definitywnie eliminuje opodatkowanie jako budowla takich obiektów jak sztuczne jezioro, czyli obiektów ziemnych. Należy to zdecydowanie rozciągnąć na osadnik wód brudnych. Co też niezwykle ważne, NSA posługuje się sformułowaniem brzmiącym niemal identycznie do zapisu przewidzianego w poz. 6 załącznika nr 4 do upol. Wskazuje, że „Za zbiornik w rozumieniu art. 3 pkt 3 u.P.b. należy uznać zatem obiekt budowlany przeznaczony do gromadzenia materiałów sypkich (np. ziarno, cement), występujących w kawałkach (np. węgiel, rudy, kompostowane fragmenty organiczne) albo w postaci ciekłej (np. paliwa) lub gazowej, związany z prowadzeniem działalności gospodarczej podatnika, który nadto (biorąc pod uwagę jego cechy techniczne) nie jest przeznaczony realizacji innych celów.” – nadal nie zaliczając do tej kategorii jezior. Wnioski te – przy zachowaniu status quo nowelizacji w zakresie przedmiotu opodatkowania – muszą być tożsame na gruncie stanu prawnego obowiązującego od 1 stycznia 2025 r.

Trzeba też zauważyć, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2025 r., budynek i budowla mogą podlegać opodatkowaniu wyłącznie wtedy, gdy zostały wzniesione w wyniku robót budowlanych. Ustawodawca umieścił ten warunek na samym końcu definicji budowli, choć niewątpliwie wyeliminowanie tej okoliczności w danym przypadku całkowicie uniemożliwia opodatkowanie obiektu – nawet jeśli został wymieniony w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a-e upol. Budowla musi zostać zatem: (1) wzniesiona (2) w wyniku robót budowlanych.

Słowo „wznieść”, zgodnie ze słownikiem języka polskiego, to «unieść w górę, umieścić coś wyżej», «wybudować coś dużego, wysokiego», «spowodować uniesienie się czegoś w powietrze». Przez roboty budowlane, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2b upol, należy zaś rozumieć prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

Budowla musi zostać zatem wzniesiona do góry, wybudowana z użyciem materiałów budowlanych. Trudno dostrzec ten aspekt w przypadku osadnika wód brudnych, który jest obiektem ziemnym, bez jakichkolwiek umocnień.

Mając na uwadze powyższe, skoro ideą opodatkowania gruntów zalanych wodą jest opodatkowanie samego gruntu, a osadnik wód brudnych nie został uwzględniony w załączniku nr 4 do upol i nie jest też budynkiem – nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla.

Z ostrożności podjęto analizę innych pozycji załącznika nr 4 do upol, która prowadzi do tożsamyh wniosków.

W poz. 5 załącznika nr 4 do upol wymieniono obiekty wchodzące w skład oczyszczalni ścieków, takie jak: stacja zlewna, przepompownia ścieków oczyszczonych, osadnik wstępny, osadnik wtórny, reaktor biologiczny, komora tlenowa, komora rozdziału, komora niedotleniona, komora beztlenowa, zagęszczacz grawitacyjny, instalacja do odwadniania osadów, instalacja do odgazowywania, stacja zagęszczania osadu nadmiernego, stacja dozowania kwasu octowego, zbiornik wyrównawczy cieczy nadosadowej, przepompownia osadu recyrkulowanego i nadmiernego, komora predenitryfikacji - wchodzące w skład oczyszczalni ścieków. Z kategorii tej należy wyróżnić do analizy: osadnik wstępny i osadnik wtórny.

Osadnik wstępny, to standardowo żelbetowa konstrukcja (prostokątna lub radialna – w zależności od potrzeb oczyszczalni, na które wpływa charakterystyka ścieków czy choćby dostępna przestrzeń) – z wyposażeniem technologicznym. Stanowi integralny element mechanicznego etapu oczyszczania ścieków w klasycznych układach oczyszczalni i przygotowuje je do dalszych procesów biologicznych. Jego podstawową funkcją jest redukcja zanieczyszczeń stałych i tłuszczów. W ujęciu fizycznym zachodzi w nim proces sedymentacji, niemniej niesamodzielny, bo z udziałem urządzeń, w szczególności samojezdnych zgarniaczy. Usuwają one flotujące tłuszcze, piany i inne lekkie substancje organiczne, które spływają do koryt. Co istotne, warunki w osadniku są ustalone w sposób zamierzony i staranny, aby umożliwić optymalne wydzielanie ww. frakcji w możliwie krótkim czasie zatrzymania ścieków. Kontrolowany jest właściwie każdy proces – począwszy od prędkości przepływu w ramach obiektu. Zgromadzony na dnie osad jest cyklicznie usuwany i kierowany do dalszego zagospodarowania. Z tego wyraźnie wynika, że osadnik wstępny funkcjonuje przy pełnym nadzorze operatora oczyszczalni. Konieczne jest też czuwanie nad wypływającym osadem, działaniem przelewów (urządzeń) czy badaniem temperatury łóżysk i przekładni.

Osadnik wtórny, to znowu obiekt o konstrukcji żelbetowej, ale tym razem będący elementem biologicznego (a nie mechanicznego jak osadnik wstępny) etapu oczyszczania ścieków. Jego głównym zadaniem jest oddzielenie osadu czynnego, który ulega procesowi sedymentacji i opada na dno, od oczyszczonych ścieków. W odróżnieniu od osadnika wstępnego, który usuwa zawiesiny mineralne i większe cząstki, ten działa w bardziej złożonym i wymagającym układzie procesowym. W osadniku wtórnym wykorzystuje się zgarniacze (często wyposażone w dodatkowe układy ssące), które przenoszą osad z dna do lejów osadowych. Wszystko odbywa się w precyzyjnie określonych warunkach, co dotyczy głównie czasu przetrzymania i prędkości przepływu. W odróżnieniu do osadnika wstępnego, część osadu jest

przepompowywana do kolejnego procesu oczyszczania, a część zawracana w ramach recyrkulacji) do ponownego oczyszczenia biologicznego.

Bazując na powyższym, w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie odpowiada osadnikowi wstępnemu i wtórnemu, które to są wymienione w poz. 5 załącznika nr 4 do upol.

W odróżnieniu do osadnika wstępnego i wtórnego, osadnik wód brudnych jest przede wszystkim obiektem ziemnym, terenowym. To podstawowe kryterium odróżniające – brak konkretnej żelbetowej bryły. Osadnik wód brudnych można porównać do stawu, a nie do konstrukcji budowanej. Nie jest też elementem sekwencyjnego układu oczyszczania, tj. nie przygotowuje wody do dalszego procesu biologicznego (jak w przypadku osadnika wstępnego) lub recyrkulacji (jak w przypadku osadnika wtórnego). Łączy je zachodzący proces sedymentacji, niemniej w osadniku wód brudnych ten zachodzi w pełni naturalnie, grawitacyjnie i nie jest wspierany przez urządzenia techniczne, które są stałym elementem osadników wskazanych w poz. 5 załącznika nr 4 do upol. Osad z dna nie jest tu przenoszony do lejów, lecz po prostu zalega na dnie. Zgodnie z opisanym stanem faktycznym opróżnienie przeprowadzane jest tylko w sytuacjach uzasadnionych i koniecznych, np.: zagrożenia stateczności wału, a nie cały czas, co kilka godzin. Proces oczyszczania w osadniku wód brudnych nie jest kontrolowany przez człowieka. Nie ustala się tu temperatury, prędkości przepływu czy czas przetrzymania wód odwodnieniowych. Nie ma też monitoringu instalacji technologicznych, bo takie tu po prostu nie występują. Nie jest też badany poziom czystości wód przed jej wypływem do naturalnego cieku, co wydaje się być niedopuszczalne w ramach typowych oczyszczalni.

Splycając materię problemu należy zauważyć, że osadnik wód brudnych jest dużą kałużą, w której w sposób naturalny, niekontrolowany oczyszczana jest woda po odwodnieniu odkrywki. Przy czym, osadnik taki nie wchodzi w skład oczyszczalni ścieków, tak jak ma to miejsce w przypadku osadnika wstępnego i wtórnego. A trzeba zauważyć, że konstrukcja poz. 5 przewiduje, że budowlą może być tylko taki osadnik wstępny lub wtórny, który wchodzi w skład oczyszczalni ścieków. Osadnik wód brudnych ani nie jest osadnikiem wymienionym w poz. 5, ani nie wchodzi w skład oczyszczalni ścieków. To tylko duża kałuża.

*Należy przy tym podkreślić, że w myśl zasady określoności prawa podatkowego, jako budowlę należy zakwalifikować tylko ten obiekt, który został *expressis verbis* wymieniony w załączniku nr 4 do upol. Opodatkowany nie może być obiekt jedynie podobny do wymienionych w tej puli. Nie można zatem twierdzić, że osadnik wód brudnych, to osadnik wstępny lub wtórny, bo ich nazwa jest w części zbieżna. Ustawodawca nie uczynił z poz. 5 załącznika nr 4 do upol katalogu otwartego, aby jakkolwiek było to możliwe. Przeciwnie, jest to pozycja wyróżniająca się na tle innych, kazuistyczna, więc należy twierdzić, że obiekt niebędący jednym spośród wymienionych – nie podlega opodatkowaniu.*

Odmienność konstrukcji i eksploatacji osadników pozwala na stwierdzenie, że osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie poz. 5 załącznika nr 4 do upol.

W poz. 6 załącznika nr 4 do upol wskazuje się na opodatkowanie obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały

w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5.

W pierwszej kolejności należy rozważyć czy osadnik wód brudnych może zostać uznany za obiekt magazynujący.

Zgodnie ze słownikiem języka polskiego, „magazynować”, to «składać, przechowywać coś w jakimś pomieszczeniu lub pojemniku» lub «gromadzić, odkładać coś w celu późniejszego wykorzystania». „Gromadzić” oznacza zaś: «zbierać i składać w jednym miejscu jakieś rzeczy», «pozyskiwać jakieś wartości lub dobra niematerialne» lub «skupiać wokół siebie ludzi». Na tej podstawie należy twierdzić, że budowlą z poz. 6 załącznika nr 4 do upol może być taki obiekt, którego głównym przeznaczeniem jest magazynowanie, gromadzenie, przechowywanie substancji w jednym miejscu. Przykładem omawianym najczęściej w kontekście ustawy z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (dalej: ustawa nowelizująca), są silosy, czyli zbiorniki, w których magazynowane/gromadzone/przechowywane są różnego rodzaju materiały sypkie czy występujące w kawałkach.

W przypadku osadnika wód brudnych należy zwrócić uwagę na dwie kwestie. Po pierwsze, nie jest to obiekt, którego zadaniem jest gromadzenie. Nie jest to silos, zbiornik żelbetowy, stalowy czy jakiegokolwiek inny. To duża kałuża, przez którą woda stale przepływa, czyli przypomina rzekę. Nie jest w nim (w osadniku) magazynowana, lecz znajduje się tu jedynie przejściowo w celu poddania jej procesowi sedymentacji. Dominującą funkcją osadnika jest zatem oczyszczenie wody. I tak jak rzeka nie służy gromadzeniu wody, lecz jej transportowi, tak woda trafia do osadnika i przemieszcza się przez układ w sposób ciągły.

Po drugie, przy opisanych w stanie faktycznym parametrach, w ocenie Spółki podstawowym parametrem wyznaczającym przeznaczenie osadnika jest powierzchnia, a nie pojemność. Powierzchnia osadnika wynosi: 6,4 ha, pojemność: 62.800 m³, zaś średnia głębokość, to: 1,74 m. Tak duża powierzchnia w porównaniu z umiarkowaną pojemnością świadczy o rozciągniętym horyzontalnie charakterze osadnika. Przy średniej głębokości wynoszącej 1,74 m, woda tworzy tu płytką warstwę na bardzo dużej przestrzeni. Struktura osadnika jest zatem rozlewiskowa, a pojemność i głębokość są pochodnymi powierzchni i nie pełnią funkcji dominującej.

Podsumowując:

- osadnik wód brudnych jest obiektem ziemnym, który w ogóle nie powinien podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości – nie został wzniesiony, wybudowany z użyciem innych niż ziemia materiałów budowlanych,*
- nie jest obiektem nastawionym na magazynowanie,*
- jest obiektem, w którym naturalnie, bez udziału człowieka, zachodzi proces oczyszczania,*
- jego podstawowym parametrem technicznym jest powierzchnia.*

Podsumowując powyższe, w ocenie Spółki, osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie poz. 6 załącznika nr 4 do upol.

W poz. 9 załącznika nr 4 do upol wymieniono natomiast obiekty hydrotechniczne takie jak: zapora, próg, stopień wodny, jaz, śluza wałowa, syfon, brama przeciwpowodziowa, kanał, śluza żeglowna, opaska brzegowa, ostroga brzegowa, rów melioracyjny inny niż ziemny, obiekt zrzutu wody, obiekt zrzutu ścieków, obudowa ujęć wód podziemnych.

Zapora, to obiekt służący do spiętrzenia wody w szczególności w celu: ochrony przeciwpowodziowej, produkcji energii elektrycznej lub retencji. Przy czym, zapora ma doprowadzić do różnicy poziomów wody przed i za nią, co nie ma związku z biernym pomiarem poziomu wód gruntowych. Są to zatem zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, a więc, w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za zaporę.

Do obiektów przede wszystkim piętrzących i stabilizujących przepływ można zaliczyć również: próg, stopień wodny oraz jaz. Ich funkcja dalece odbiega od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za próg, stopień wodny lub jaz.

Śluz wałowy jest elementem ochrony przeciwpowodziowej. Umożliwia przepływ wody przez wał przeciwpowodziowy bez jego naruszenia. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za śluz wałowy.

Syfon hydrotechniczny przenosi wodę lub ścieki pod inną przeszkodą, np. pod rzeką lub wałem. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za syfon hydrotechniczny.

Kanał hydrotechniczny, to sztuczny ciek wodny służący do żeglugi, melioracji lub odprowadzania wody. W żaden sposób nie służy oczyszczaniu wody i nawet nie jest podobny do takiego obiektu. Jego zadania istotnie różnią się od zadań osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za kanał hydrotechniczny.

Śluza żegluga, to obiekt wnoszony na rzekach lub pomiędzy jeziorami, który umożliwia pokonywanie różnic poziomu wody przez jednostki pływające (np. statki, barki, jachty) podczas żeglugi. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za śluzę żegluga.

Opaska brzegowa, to umocnienie brzegu rzeki czy kanału, które zabezpiecza przed erozją. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za opaskę brzegową.

Ostroga brzegowa, to obiekt, którego zadaniem jest rozproszenie energii fali morskiej i ochrona brzegu przed erozją. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za ostrogę brzegową.

Rów melioracyjny inny niż ziemny, to obiekt, który służy przede wszystkim do zbierania nadmiaru wody i odprowadzania jej do najbliższej rzeki bądź innego zbiornika wodnego. Nie

zachodzi w nim żaden proces oczyszczania. Są to zadania odbiegające od funkcji osadnika wód brudnych, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za rów melioracyjny.

Obiekt zrzutu wody lub ścieków, to budowla pozwalająca na kontrolowane odprowadzenie cieczy do dedykowanego jej zbiornika. Nie zachodzi w nim żaden proces oczyszczania. W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za obiekt zrzutu wody lub ścieków.

Podobnie jak osadnik wód brudnych nie może być uznany za obudowę ujęć wód podziemnych. Po pierwsze, ujęcie wód podziemnych, to obiekt służący do jej poboru, czyli tak naprawdę studnia. Obudowa zaś, to obiekt budowlany, który można porównać do kaptura, który chroni studnię i związane z nią urządzenia przed czynnikami zewnętrznymi. Nie jest to zatem obiekt służący oczyszczaniu, w którym dostrzegalny jest przepływ wody, więc w ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie może być uznany za obudowę ujęć wód podziemnych.

W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie poz. 9 załącznika nr 4 do upol.

❖ art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b upol

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b upol – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. – budowlę należy rozumieć: elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych.

W ocenie Wnioskodawcy nie budzi wątpliwości, że osadnik wód brudnych – będący obiektem terenowym, ziemnym – nie jest żadnym z obiektów wymienionych w art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b upol. Nie jest to przykład obiektu z segmentu alternatywnych źródeł energii, nie zachodzi w nim żaden proces spalania (jak w kotle czy w piecu), jak również nie jest jednym z wymienionych obiektów sportowych.

W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. b upol.

❖ art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c upol

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c upol – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. – budowla, to urządzenie budowlane, czyli przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Przed wszystkim należy zauważyć, że osadnik wód brudnych nie jest urządzeniem technicznym, jak również nie składa się z takich. Technologia oczyszczania jest tu całkowicie naturalna.

W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c upol.

❖ *art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d i e upol*

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d i e upol – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2025 r. – budowla, to:

d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,

e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Konstrukcja przytoczonej regulacji prowadzi do wniosku, że jeśli dane urządzenia nie podlega opodatkowaniu na podstawie załącznika nr 4 do upol lub jako urządzenie budowlane, to opodatkowane powinny być wyłącznie jego części budowlane. Te nie zostały jednak zdefiniowane, niemniej w wyrokach dotyczących opodatkowania fotowoltaiki czy stacji ładowania pojazdów konsekwentnie przyjmuje się, że są to fundamenty lub konstrukcje wsporcze. Tak przykładowo w wyroku WSA w Gdańsku z dnia 7 marca 2023 r., sygn. I SA/Gd 1071/22 czy WSA w Szczecinie z dnia 29 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Sz 472/24. Osadnik wód brudnych nie posiada żadnego z tych elementów – ani fundamentu, ani konstrukcji wsporczej. W całości nie podlega zatem opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

W ocenie Wnioskodawcy, osadnik wód brudnych nie jest budowlą na podstawie art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. d i e upol.”

Oświadczenia i podpis osób upoważnionych do reprezentowania Spółki cyt.:

„Ja, niżej podpisany, pouczony o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (t.j. Dz.U. 2025 poz. 383) za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego oraz zdarzeń przeszłych objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego.”

OCENA PRAWNA STANOWISKA WNIOSKODAWCY Z PRZYTOCZENIEM PRZEPISÓW PRAWA

Przedmiotem podatku od nieruchomości, pomimo wprowadzonych z dniem 01 stycznia 2025 r. zmian w u.p.o.l., są nadal obiekty budowlane. Wynika to bezpośrednio z niezmienionego art. 2 tej ustawy, zgodnie z którym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części i budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. budowlą jest:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,**
- b) elektrownię wiatrową, elektrownię jądrową i elektrownię fotowoltaiczną, biogazownię, biogazownię rolniczą, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej liniową, wyciąg narciarski oraz skocznię, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a), niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a) - c) – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

- wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie.

W ocenie tut. organu podatkowego opisany we wniosku osadnik wód brudnych spełnia definicję budowli z art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Wskazany osadnik wód brudnych mieści się bowiem w kategorii obiektów wskazanych pod poz. 6 załącznika nr 4 do ww. ustawy: „obiekt, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, inny niż wymieniony w poz. 4 i poz. 5”. W tym zakresie należy wskazać, że w przedmiotowym osadniku wód brudnych niewątpliwie jest tymczasowo gromadzona woda, a faktu tego nie zmienia to, że woda w tym zbiorniku ciągle się przemieszcza. W sprawie nie ma też znaczenia, że podstawą funkcją tego obiektu nie jest magazynowanie, gdyż, jak wskazano w uzasadnieniu do ustawy z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. 2024 poz. 1757) sformułowanie „w którym są lub mogą być gromadzone” nie oznacza, iż gromadzenie jest wyłączną funkcją takiego obiektu, a jedynie jedną z kilku. Brak jest również podstaw do uznania argumentacji Wnioskodawcy, zgodnie

z którą podstawowym parametrem technicznym tego obiektu jest powierzchnia, a nie pojemność, albowiem obiekt ten jest wykorzystywany poprzez jego wypełnianie wodą, stąd to właśnie od pojemności (a nie tylko od powierzchni) tego obiektu uzależniona jest jego funkcjonalność.

Wskazać również należy, że w ocenie tut. organu podatkowego nie budzi wątpliwości, iż przedmiotowy osadnik wód brudnych został wzniesiony w wyniku robót budowlanych. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym za roboty budowlane uznaje się bowiem także wybranie ziemi z określonego terenu celem wykonania wykopu pełniącego funkcję zbiornika (zob. m.in. wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt II OSK 1089/21 oraz wyrok NSA dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt II OSK 882/09). Nie ma przy tym żadnego znaczenia, że przedmiotowy obiekt jest wykonany wyłącznie z ziemi.

W świetle powyższego uznać należy, że przedmiotowy osadnik wód brudnych jest obiektem niebędącym budynkiem, wymienionym poz. 6 załącznika nr 4 do ustawy, który został wzniesiony w wyniku robót budowlanych. Tym samym przedmiotowy osadnik wód brudnych spełnia definicję budowli zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.

Mając na uwadze powyższe **uznaje się za nieprawidłowe** stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 12 czerwca 2025 r. (data wpływu do tutejszego Urzędu: dnia 17 czerwca 2025 r.) w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości osadnika wód brudnych, tj. że osadnik wód brudnych w całości nie stanowi budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l.

Informuje się, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania tut. organowi podatkowemu i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku z dnia 12 czerwca 2025 r. (data wpływu do tutejszego Urzędu: dnia 17 czerwca 2025 r.). Oznacza to, że organ wydający interpretację może „poruszać się” tylko i wyłącznie w ramach stanu przedstawionego przez wnioskodawcę, zadanego przez niego pytania oraz wyrażonej oceny prawnej (zajętego stanowiska). W związku z powyższym organ podatkowy w niniejszej interpretacji nie dokonuje oceny wiarygodności danych przedstawionych we wniosku i w pełni uznaje je za zgodne ze stanem faktycznym. Podany przez wnioskodawcę stan faktyczny stanowi jedyną podstawę wydanej interpretacji i wyznacza granice, w jakich interpretacja będzie mogła wywołać określone w ustawie skutki.

Podstawa prawna:

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa: „Stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.”.

Art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa: „Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.”.

Art. 14c § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa: „W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.”.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji podatkowej adresatowi (art. 53 § 1 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres Burmistrz Gminy i Miasta Kleczew (pl. Kościuszki 5, 62-540 Kleczew).

Zgodnie z art. 57a ww. ustawy skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Przepisy art. 14k-14n ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa ustanawiają ochronę dla podatnika, który zastosował się do interpretacji.

Zgodnie z art. 14na § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Zgodnie z art. 14na § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach

wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Burmistrz

Mariusz Musiałowski

Otrzymują:

1. Adresat: [...]
2. aa.